RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

nr. 227.967 van 2 juli 2014
in de zaak A. 211.214/X-15.649.

In zake : Roland NEVEJANS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Sven Boullart
kantoor houdend te 9000 Gent
Voskenslaan 419
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIERAAD VAN OOST-VLAANDEREN

Tussenkomende partij :

de BVBA REAL ESTIC
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Wim De Cuyper
kantoor houdend te 9100 Sint-Niklaas
Vijfstraten 57
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het cassatieberoep van verzoeker, ingesteld op 31 december 2013, strekt tot de cassatie van het arrest nr. A/2013/0685 van 26 november 2013 in de zaak 1112/0635/A/1/0563 van de Raad voor Vergunningsbetwistingen, "waarbij [zijn] beroep tot vernietiging tegen de beslissing van de Deputatie van de Provincie Oost-Vlaanderen van 8 maart 2012 houdende verwerping van [zijn] beroep tegen de beslissing van het College van burgemeester en schepenen van de Stad Gent van 20 oktober 2011 houdende afgifte onder voorwaarden van een stedenbouwkundige vergunning aan de BVBA Real Estic voor het bouwen van een studentencomplex, het vervangen van zes bestaande garages door nieuwbouw en het afbreken van een fabriek en loodsen met bijhorende bergplaats, garages en

een villa op de percelen gelegen te Gent, Voskenslaan 271-285, kadastraal gekend als 9e Afd., Sectie I, nrs. 592/d7, 592/x6, 592/f7 en 592/s7, als onontvankelijk wordt verworpen".

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking nr. 10.197 van 10 januari 2014.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 10 maart 2014. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Ann Van Mingeroet heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 20 juni 2014.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pieter Delmoitie, die loco advocaat Sven Boullart verschijnt voor verzoeker, Kaat Van Keymeulen, juriste, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Roy Vander Cruyssen, die loco advocaat Wim De Cuyper verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Wouter De Cock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Het bestreden arrest wijst het beroep van verzoeker tot vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 8 maart 2012 als onontvankelijk af.

4. Met het voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (hierna: RvVb) bestreden besluit van 8 maart 2012 verleent de verwerende partij een voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij "voor het bouwen van een studentencomplex, het vervangen van 6 bestaande garages door nieuwbouw en de afbraak van een fabriek en loodsen met bijhorende bergplaats, garages en een villa".

IV. Onderzoek van de ontvankelijkheid

5. De tussenkomende partij verwijst naar een arrest A/2013/0686 van 26 november 2013 van de RvVb waarin gelijkaardige middelen tegen het bestreden besluit van 8 maart 2012 van de verwerende partij als in onderhavige zaak als ongegrond worden afgewezen. De tussenkomende partij leidt hieruit af dat verzoeker "het rechtens vereiste belang […] ontbeert" omdat een eventuele cassatie in onderhavige zaak "niet kan leiden tot een vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen dd. 8 maart 2012".

6. Uit de gegevens van het dossier waarop de Raad van State vermag acht te slaan, blijkt dat verzoeker geen partij was in de zaak die geleid heeft tot het voormelde arrest A/2013/0686 van 26 november 2013.

Verzoeker heeft belang bij het cassatieberoep tegen het arrest dat zijn vordering tegen het besluit van 8 maart 2012 van de verwerende partij onontvankelijk heeft verklaard.

7. De exceptie wordt verworpen.

V. Onderzoek van het enig middel

8. Verzoeker voert de schending aan van het toentertijd geldende artikel 4.8.16, § 1, eerste lid, 3° en § 3, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO), artikel 149 GW en artikel 6 EVRM.

Verzoeker betoogt dat hij als belanghebbende in de zin van artikel 4.7.21, § 2, 2°, VCRO administratief beroep heeft ingesteld tegen de vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent van 20 oktober 2011 en dat hij daarbij overeenkomstig artikel 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 2009 'tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen' een uitvoerige omschrijving heeft gegeven van de hinder of nadelen die hij kan ondervinden van de beroepen beslissing. Hij stelt verder dat hij in zijn verzoekschrift waarbij hij een annulatieberoep heeft ingesteld bij de RvVb tegen de beslissing van de verwerende partij van 8 maart 2012, "bij zijn derde middel [heeft] doen blijken van de hinder inzake hinderlijke inkijk naar zijn woning toe" en in "zijn vierde middel heeft […] opgeworpen dat de vergunningsbeslissing de draagkracht en de leefbaarheid van zijn woonomgeving zwaar onder druk zal zetten, gepaard gaande met zwerfvuil, meer autoverkeer, een hogere generatie van fijn stof en verkeersonveiligheid". Hij voegt toe dat hij bij zijn verzoekschrift een "uitgebreide bundel aan documenten [heeft] gevoegd waaruit de voornoemde hinder en nadelen blijken" en dat zijn belang door de overige partijen in deze procedure niet werd betwist. Hij wijst er verder op dat hij in zijn nota van wederantwoord opgemerkt heeft dat de "persoonlijke hinder" door de overige partijen niet werd betwist, voorts verwezen heeft naar zijn overtuigingsstukken dienaangaande en benadrukt heeft

dat hij sinds 1963 aanpalend eigenaar is, hij "visuele hinder […] door dergelijk hoog en volumineus gebouw" zal lijden, hij "[h]et verdwijnen van de huidige rust in woonplaats en omgeving" verwacht, zijn privacy door inkijk zal worden geschonden en "[z]eer veel drukte en verstoring […] onvermijdbaar [is] door het grote aantal studentenunits".

In een eerste onderdeel stelt verzoeker dat het bestreden arrest het belang van verzoeker ambtshalve verwerpt en in dat verband stelt hij wat volgt:

> "Door voorbij te gaan aan de eigen hinder en nadelen waarvan verzoeker heeft doen blijken in zijn verzoekschrift, maar ook in zijn nota van wederantwoord door o.m. de verwijzing naar zijn hinder en nadelen omschreven in zijn beroepschrift ingediend bij verwerende partij en mitsdien aldus te oordelen, schendt het bestreden arrest […] het artikel 149 van de Grondwet […].
>
> Door te stellen dat verzoeker 'vooral' opkomt als vertegenwoordiger van alle buurtbewoners die hinder zullen ondervinden en vervolgens het beroep van verzoeker onontvankelijk te verklaren, bevat het […] bestreden arrest […] een tegenstrijdigheid in de motieven die gelijkgesteld moet worden met een gemis aan motivering, zodat het artikel 149 van de Grondwet schendt."

In een tweede onderdeel betoogt verzoeker dat het bestreden arrest door te besluiten dat hij in gebreke is gebleven "voldoende concreet de aard en de omvang te omschrijven van de rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen, zoals bepaald in artikel 4.8.16, § 1, eerste lid, 3°, VCRO, die [hij] persoonlijk kan ondervinden als gevolg van de bestreden vergunningsbeslissing", de voormelde bepalingen van de VCRO en artikel 6 EVRM schendt. Hij argumenteert in dat verband dat het "toentertijd geldende artikel 4.8.16, § 3 VCRO […] geen verplichting [bevatte] […] om een 'omschrijving' te geven van rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen die hij kan ondervinden ingevolge de bij de RvVb bestreden vergunningsbeslissing". Het reglement van orde dat werd bekrachtigd door het besluit van de Vlaamse regering van 20 november 2009 'houdende de bekrachtiging van het reglement van orde van de Raad voor Vergunningsbetwistingen', bevatte evenmin een dergelijke verplichting. De verplichting in artikel 11, tweede lid, 5°, van het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 'houdende de rechtspleging voor de Raad voor

Vergunningsbetwistingen' die niet op straffe van onontvankelijkheid voorgeschreven was, is niet van toepassing op het beroep van verzoeker voor de RvVb aangezien die bepaling overeenkomstig artikel 60, 2°, van dit besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 slechts op 1 september 2012 in werking is getreden, terwijl het beroep op 26 april 2012 werd ingediend bij de RvVb. Daarenboven geldt artikel 9 van het decreet van 6 juli 2012 'houdende wijziging van diverse bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, wat de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft', dat bepaalt dat de beroepen die zijn ingediend vóór 1 september 2012 worden behandeld volgens de procedureregels die golden vóór die laatste datum. Er bestond dus voor verzoeker geen decretale of andere regel die hem ertoe verplichtte om zijn belang te "omschrijven" in zijn inleidend verzoekschrift zodat het bestreden arrest "een excessieve invulling" geeft aan de belangvereiste voor een belanghebbende-derde zoals verzoeker.

Beoordeling

9. Het middel gaat terug op de ambtshalve verwerping door de RvVb van het belang van verzoeker op grond van de volgende motieven:

> "De verzoekende partij stelt enerzijds een aanpalende buur te zijn van het geplande complex en anderzijds op te treden als vertegenwoordiger van alle buurtbewoners die hinder zullen ondervinden.
>
> De verzoekende partij stelt dat de rust van een 70-tal gezinnen drastisch verstoord wordt door het door de bestreden beslissing vergund studentencomplex, en dat de rustige woonfunctie onder druk komt te staan.
>
> De verzoekende partij blijft echter in gebreke voldoende concreet de aard en de omvang te omschrijven van de rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO, die zij persoonlijk kan ondervinden als gevolg van de bestreden vergunningsbeslissing.
>
> Dat de verzoekende partij bezwaar heeft ingediend tijdens het openbaar onderzoek, doet hieraan geen afbreuk.
>
> De verzoekende partij komt vooral op als vertegenwoordiger van alle buurtbewoners die hinder zullen ondervinden. Dit kan evenwel niet omdat het zou leiden tot het toelaten van een 'actio popularis' of, met andere woorden, van tal van beroepen van inwoners van een bepaald gebied tegen om het even welke vergunningsbeslissing in dat gebied waarmee zij het, om één of andere reden, niet eens zijn. De VCRO biedt hiervoor geen rechtsgrond.
>
> Bij gebrek aan voldoende concreet omschreven persoonlijke hinder of nadelen van de verzoekende partij is het beroep onontvankelijk."

10. Het toentertijd geldende artikel 4.8.16, § 1, eerste lid, 3°, VCRO bepaalt dat elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de vergunningsbeslissing beroep kan instellen bij de RvVb.

11. Door enerzijds aan te nemen dat verzoeker "een aanpalende buur" is "van het geplande complex" en tevens vast te stellen dat verzoeker als zodanig aanvoert dat "de rust van een 70-tal gezinnen drastisch verstoord wordt door het door de bestreden beslissing vergund studentencomplex, en dat de rustige woonfunctie onder druk komt te staan" en anderzijds aan te nemen dat verzoeker "in gebreke [blijft] voldoende concreet de aard en de omvang te omschrijven van de rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen" die hij "persoonlijk kan ondervinden als gevolg van de bestreden vergunningsbeslissing", steunt de ambtshalve afwijzing van het belang van verzoeker op intern tegenstrijdige motieven.

Het arrest is derhalve niet regelmatig met redenen omkleed en schendt aldus artikel 149 GW.

12. Het middel is in zoverre gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het arrest A/2013/0685 van 26 november 2013 van de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

2. Dit arrest dient te worden overgeschreven in de registers van bovenvermelde Raad en melding ervan moet worden gemaakt op de kant van de vernietigde beslissing.

3. De zaak wordt verwezen naar de anders samengestelde Raad voor Vergunningsbetwistingen.

4. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twee juli 2014, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,

bijgestaan door

Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Silvan De Clercq	**Johan Lust**